

A Temető Iskola

Írta: Administrator

2010. október 21. csütörtök, 11:35 - Módosítás: 2010. október 22. péntek, 06:43

Az alábbi, tápiósülyi iskolatörténettel foglalkozó írás Balog Mónika tollából 2008 januárjában jelent meg a Süllysápi Hírforrásban. A cikk apropóját az egykori Temető Iskola - ma halottasház - felújítása adta.

Mikor alkalomadtán a falut járom, sok-sok helyen megállok és elmerengek a régi időkön, látva a jelen történéseinek jeleit, épületeit, s mindazt a változást, ami a mai ember kényelmét szolgálja. Nézegetve az új házakat emlékeimben feldereng egy régi épület, ami a szépen átalakított és felújított Ravatalozóval szemben található, a Temető Iskola.

A fiatalabb generáció csak az épület jelenkori használatát ismeri, és sokan nem is tudják, hogy valaha szüleik itt tanultak meg írni, olvasni, számolni.

Tápiósülyben 1972-ig, az új központi iskola megépüléséig 6 épületben, egymástól elég távol eső tantermekben folyt a tanítás.

Ezek közül volt az egyik az 1907-ben épült Temető Iskola egy tanteremmel.

Érdekességként néhány adat Kováts Géza iskolaigazgató úr 1969. június 26-án írt feljegyzéseiből:

1. 1888-ban épült az Öreg Iskola /a Fő utcában a templom alatt/
2. 1888-ban épült az iskolai napközi otthon és politechnikai műhely
3. 1907-ben épült a Temető Iskola
4. 1900-ban épült a Szőlősnymaralói Iskola, majd 1947-ben a Kastélyban is tanterem lett
5. 1928-ban épült az Új Iskola /a Fő utcai rendelő van ma ott/
6. 1944-ben épült a Kultúrház-iskola /a plébánia mellett/

Végezzünk egy kis számolást! 1907-től 1970-ig tanteremként működött az épület, tehát 63 év alatt hány és hány tanuló koptatta ennek az iskolának a kilincset. Az én nagymamám, az ő testvérei, édesanyám, és még én is itt kezdtem az első osztályt. Biztos minden családban van olyan tag, aki ugyanezeket elsorolhatná.

De inkább néhány név legendás tanítóink sorából: *Mészáros István, Mészáros Istvánné Erzsike tanító néni, Lipovits Teréz, Kováts Géza, Kajdy Lajos, Hódossy Gizella*

Az Öreg és Temető Iskola átvészelte az I. és a II. világháború majd az 1956-os forradalom és szabadságharc viharos időszakait. A háborúk után mindig nehéz volt az újrakezdés, amit korabeli dokumentumok is bizonyítanak.

A Pest Vm. Főtanfelügyelő Úrnak küld jelentést az igazgató 1945-ben: "Bizony nehéz munka volt ez, mert mindent úgy kellett magunknak előkeríteni, pala, téglá, homok, cement, mész stb. Sokszor házról házra járva szedtük össze. Az egyik tanterem rendes padokkal, a másik szükségpadokkal, lócákkal lett felszerelve." A fotón ezeket a lócákat láthatjuk 1948-ból a Temető Iskola tanterméből./

A falu lakói összefogtak, és rövid időn belül elkezdődhetett a tanítás. A gyerekek örömmel indultak ismét iskolába, gyűjtötték a tűzrevalót, takarítottak, csinosították környezetét.

Majd 1972-ben felépült a Malom utcában a régen várt központi iskola, és a mi kedves iskolánk más szerepet kapott a község életében. Sokáig állt kissé elhanyagolt állapotban, de végre a karácsonyi ünnepek alatt már megújult.

Ezt a visszaemlékezést jó lenne, ha a szülők is elolvasnák gyermekeiknek azért, hogy értékelni tudják azt a kényelmet, amelyben most tanulhatnak. Hiszen sokszor ez teljesen természetes nekik, és valljuk be, gyakran még sincs kedvük tanulni, ilyenkor gondoljanak a régi időkre és azokra a gyerekekre, akik nagyon nehéz körülmények között, de vágytak a tudás megszerzésére.

Tanítóim és iskolám iránti tiszteletemet legszebben Ady Endrétől kölcsönvett gondolatokkal tudom kifejezni:

„Én iskolám, köszönöm most neked,

□ Hogy az eljött élet-csaták között

□ Volt mindig hozzám víg üzeneted.”

/Szeretnék köszönetet mondani Molnár Istvánné Rozika néninek, egykori igazgatónak, aki a régmúlt idők emlékeinek felidézésével sokat segített./

B.M.